

Одликава Пресе

БЕОГРАД, СУБОТА, 25 ЈУЛИ 1942

БР. 35 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Преса“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

САВЕЗНИЦИ ПРОДУЖИЛИ РОК СОВЈЕТСКОЈ МЕНИЦИ

Лондон, јула. — После одржане конференције између Мајског и Черчила, на којој је дискутовано о апелу Совјета да се есконтује меница остављена Молотову од стране Рузвелта и Черчила, прешло се на заседање разних комисија.

Свака комисија дели се на разне комитете, а ови на разне поткомисије. Оваквом организацијом посла, сматра се, да ће конфузан положај на истоку моћи бити уклоњен за најкраће време — кроз десетину година.

За сада је нађено најповољније решење: Совјетској меници изdatoј од Англосаксонаца — продужен је рок на неодређено време.

БОЉЕ И ОВАКО

Лондон, јула. — Поводом најновијих енглеских операција уназад, изјавио је популарним тоном један генерал његовог краљевског величанства:

»Узрок наших неуспеха лежи у томе, што су наше трупе исувише шарено састављене. Индуси, Новозеланђани, Аустралијанци, Судански Црнци, Деголисти... Али — генерал је прогутао пљувачку, — и то је боље него да су ту Енглези!...

УСПЕЛО ИМ...

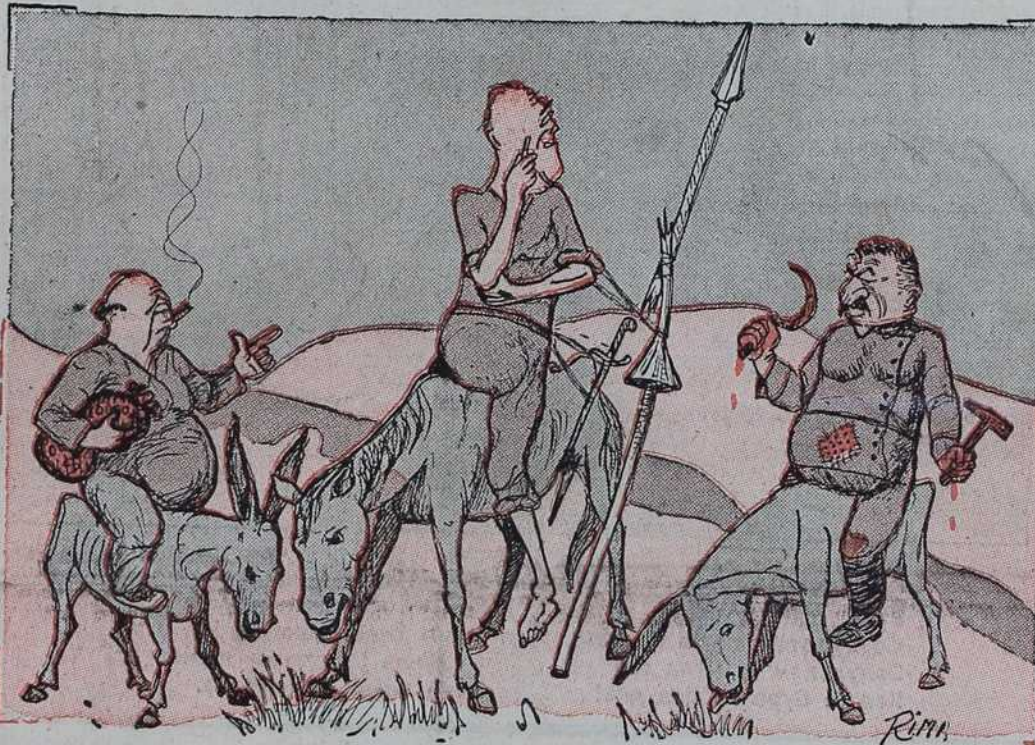
Холивуд, јула. — Овде је формирана комплетна јеврејска дивизија добровољно се пријавила визија добровољно сепријавила да суделују у свима ратним операцијама — на филму.

НА МАЛТИ

— Зар нико није стигао!
— Како да није. Стигао је радиogram С.О.С. са нашег конвоја.

ДОН КИХОТ ТРАЖИ САНЧА ПАНСУ

Дон Кихот: — Кога ћу да изаберам од ове двојице!...

КО ШТО ДОБИО, ТО И ПОНЕО

Врховни командант јужне армије, друг Тимошенко данас пред својим генералштабцима на белом коњу, одржао је патриотско-национално-бољшевички говор, у којем је споменуо Петра Великог и енглеског краља, напомињући да се увек сећају своје историје

и трагичне садашњице. Згтим је издао наредбу за повлачење, са речима:

— Нико не сме ништа да баца. Ко је шта добио нека то и понесе.

На ово му је један његов школски друг — генералштабац добадио:

— Па ми у последње време добијамо само батине!

ЊЕГОВО МИШЉЕЊЕ

Вашингтон, јула. — После пада Севастопоља и Тобрука с правом се очекивало шта ће рећи Рузвелт. Међутим он је, пре но што је изговорио и једну реч, пао у несвест. И сада кад је дошао к себи упутио је својим савезницима телеграме, Черчилу један и Стаљину један, оба са истом садржином:

»Боље да се нисмо средили!»

РЪАВИ САВЕЗНИЦИ

Лондон, јула. — »Нема више људи који ће стварати славне странице енглеске историје!« — кукају Енглези. — »Овај Стаљин баш није у стању да смлави Немце па да ми запишемо у историју једну славну енглеску победу. Велика штета што ови Руси нису Пруси који су тукли Наполеона код Ватерлоа, а ми приписали победу нашем славном Велингтону!«

СОВЈЕТСКИ КОНКУРС

Кјубишев, јула. — У целој Совјетији расписан је и обнародован конкурс, у коме се тражи инжењер, који би могао да претвори лето у зиму.

За сада се јавио само један, али је његов патент остварљив тек кроз четири месеца.

На надлежном совјетском месту одговорено му је:

— Нисте интересантни, на-ма зима треба одмах!

НОВА ОДЛИКОВАЊА

Каиро, јула. — Сви енглески официри који су се истакли у египатском успешном повлачењу, биће одликовани новоустановљеним енглеским орденом »нилскога коња«. Најистакнутији, т. ј. они до ногу потучени, биће као и обично одликовани традиционалним орденом подвезице, пошто су њима и тако и тако остале још само ноге. А подвезица се, као што је познато, ставља на ногу, чак и код ђопавих људи...

НЕ ПОПУШТА

Вашингтон, јула. — Рузвелт упорно тражи од Енглеза отварање другог фронта, па они имају муке да га од тога одврате.

Као последњи предлог, Черчил је упутио Рузвелту овај каблограм:

— Као други фронт предложем Алеуте!«

На ово још није стигао одговор, а вероватно је да неће скоро ни доћи, јер Американци не журе да пруже доказе своје борбености.

БЕЗ РЕЗУЛТАТА

СТАЉИН: — Ето чекам већ четрнаест месеци узалуд на плод нашег брака.

МЕТЕРЕОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

Србија: Ведрина, без облачка и ветрића. Барометар врло стабилан.

Европа: Очекује се да ће лепо време дуго трајати у највећем делу Европе. На југу, око Малте, појавио се чудан феномен. Небо се отворило и сила огањ и бомбе на ово острво и цео тај део Медитерана.

У крајњем југоисточном куту, између Волге и Црнога мора, ужасне непогоде. Муње севају, громови падају и све пламти у пожару. Барометар пада и даље. Облаци пуни електрицитета иду у правцу југа и истока. Постоје многи изгледи да ће се непогода ширити и у правцу Урала.

Америка: Хладан ветар који је заледио срж у костима свима у балој кући. На океанима непријатне буре које постају све катастрофалније по англосаксонске бродове.

Азија: У средњем и јужном делу магла и слана са јаком кашљом, снажни сметови отсекали су Чунг-Кинг од сваког саобраћаја. У Индији дува антимоисум који ће одувати све Енглезе. На Пацифику затишје.

Аустралија: Мутно и хладно време. Барометар пада. Антициклон над Новом Гвинејом.

Африка: Мирно и тихо, али у делти Нила бесни непогода. Ту владају пешчане буре и страшна грмљавина од које се земља тресе све до Суца.

Пукла тиква

На Истоку тиква пуче,
Било лажни све до јуче
Опет трње место руже
Место топа лаж не вреди
Нит мож' језик да победи
Нити пали више »Друже«.

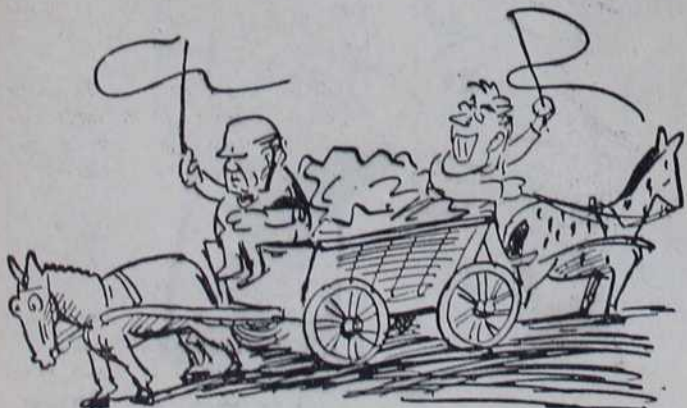
НОВЕ КЊИГЕ

Краљичин ђердан од Молотова — Романтична приповетка о једном малом Ђурђијанцу, који је из дубине душе, чезнуо за ђерданом краљице једне земље на Западу и, који, после својих срушених илузија одлази у манастир...

Лондонски сонет

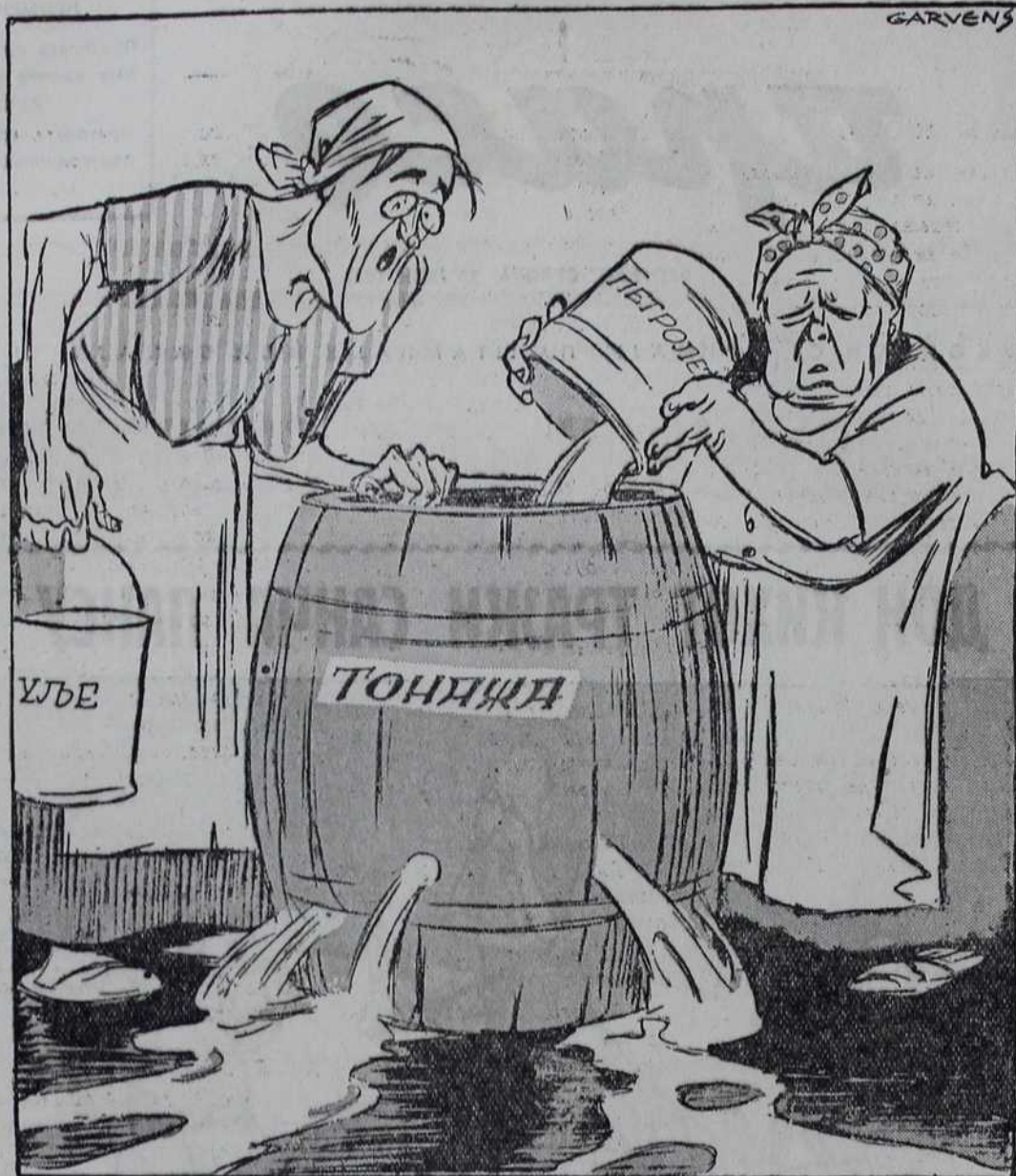
Тактика је добра ствар
Боље бегство нег' удар
Боље на врат на нос кидај
Нег' после рањен ридај
Погинут би можда мого
А за нас је то баш много.

Јединствена команда

РУЗВЕЛТ: — Винстоне, јесам ли ти говорио да је наша команда јединствена!

БУРЕ БЕЗ ДНА

ФРАНКЛИН:
Залуд сипаш, залуд точиш
Са буретом ти се бочиш
Залуд нам је мука сва
Кад је буре то без дна!

ВИНСТОН:
Кад не иде а ти жмури
Само сипај нека цури
Судбина је, зло се стече
Нека буре све истече.

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Гледају у шоуу — траже срећу болу

Ортаци се зноје зјело
Сад су метли прст на чело
Доживише муке, јаде
Потонуле све су наде
Зато тужно банда свира
Мора да се банкротира.
Место храбрости и снаге
Упрегли су лажни раге
Кукавичлук и подвала
Ил' отужна самохвала
Или прекоморске шетње
Ил' неке дечје претње
Англосакси то су дали
На ниске су гране спали

Сад кукају сви из гласа
Виде да им нема спаса.

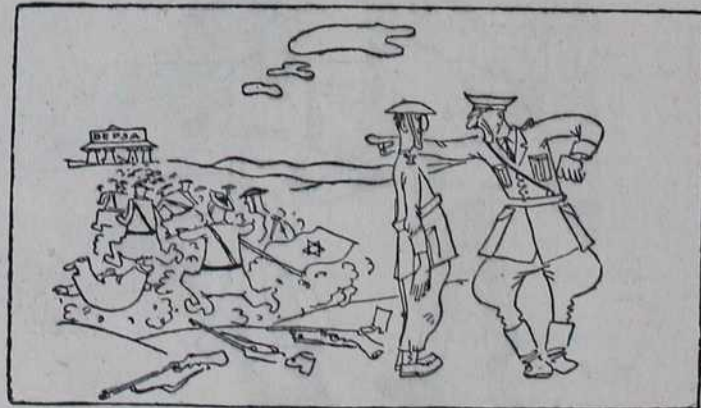
Бољшевичка лађа тоне
У Лондону звона звоне
Вест се зачу сад са Темзе
Стаљину су прсле бремзе
Низбрдо се он котрља
У сигурну пропаст срља
Тимошенко све зароз'о
Погрешном се пругом возо
Он армије више нема
Па у Сибир сад се спрема
Залуд Рузвелт више: опа!
Црвени је медвед тропа.

Лондон неуморно лаже
Али слабо то помаже
Јер свуда их најурише
Па се сад и лаже тише
Обрали су бостан зелен
Мора да се сркне пелен
Лондону је главна мана
Флота на дну Океана
Доживише чудне јаде
Сами гину од блокаде
Ко другоме јаму копа
Сам, на крају, биће тропа.

У Индији много врн
Код народа нада зри
Да истера сад Енглезе
А и Ганди ситно везе
Па одлучно вели: Не!
Из Индије сиктер бре.

У Египту слична слика
На Енглезе свуд повика
Свуд енглески престиж тоне
Сви их грде, сви их гоне
И Арапи свуд се буде
Енглезима пасош нуде
Черчил сања ружне снове
Са свих страна пропаст зове
А ортак му преко баре
Може дати само паре
А излаз из овог стања
Нису празна обећања
А без срца и храбрости
Биће оно: Бог да прости.

Јеврејска посла

— Шта је, куда ови побегоше!
— Видели су берзу, па прешли у офанзиву, јер је то њихов ратни циљ!

Лондонска елита

Састала се лондонска елита...
Са свих страна удес ју је дон'о...
Сваки злобу, немоћ, мржњу
И богатство собом сваки пон'о...

Састала се екс-елита
Да коктеле пије
И о свачем да чеврља,
Кад већ другог није...

Састала се лондонска елита
Да правду подели при чаши,
Мапу да скроји, злато преброји
И јаловим претњама застраши...

Преглед СТРАШНЕ

ЗА ДРУГО НИСУ НИ СПОСОБНИ

„Дејли Хералд“ каже да је јавност зато сада толико узнемирена и потиштена што су влада и врховна команда давали лажне извештаје о стању на фронтима и гајили у јавности лажне наде.

Па за друго и нису способни,

У ЦАРСТВУ НЕПТУНОВОМ

Лондон, јуна. — На злонамерно писање неких новина да Енглеска више не влада морима, одговорено је са енглеске стране следеће:

„Енглеска је увек била владарица мора и океана. Она је то и сада, само с том разликом што је сада владарица морских дубина, до којих не допире моћ људска. Јер најзад и дворови Бога Нептуна налазе се у морским дубинама.“

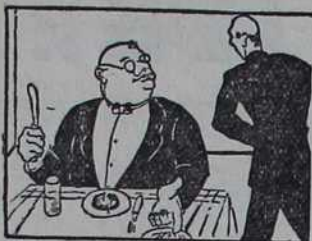
ТРАЖИ СЕ БРЗИНА

Кујбишев, јула. — Поводом великог броја заробљеника који су пали у немачке руке, Стаљин је разговарао са војсковођама и између осталог, љутито је нагласио: »У рату се тражи брзина од онога који напада. Брзо трчање уназад од онога који се повлачи. За нас прво не важи, али ако друго немате, биће примерани Енглези да вас томе уче, А ви знате како пролазе они који их копирају у бегству, а немају за то потребну кондицију.«

У Египћу

И Египат позна зиму
Ал не трпи оштру илиму
Цео народ сада чини
Од те парме бежи Ричи
Иста таква судба чека
И мршавог Очинлека
Он ће бити редуциран
Да Египат буде миран.

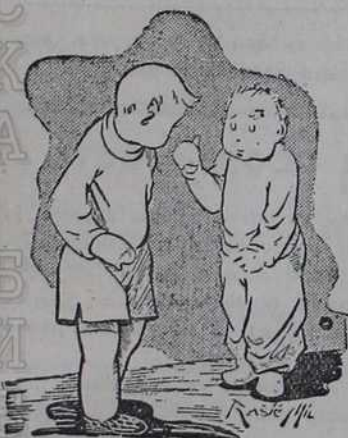
Претње

Гост: — Ало, келнер! Кромпир је сасвим сиров. Зовите одмах газду!
Келнер: — Маните се тога, господине! Он је тек сиров.

Сазнање

Илија: — Ама, Перо, досадише ми твоји пилићи. Стално чепркају и вршљају по мојој башти.
Перо: — Збиља? А ја одавно ђупам главу и питам се, овај...
Илија: — Шта?
Перо: — Зашто их је мање из дана у дан.

— Где си био тако дуго!
— Био сам потребан оцу!
— Зар није могао без тебе!
— Није, јер је мене тукао!

САВРЕМЕНА
Мира

Смешан старицац

Једног дана широм гордог Албиона Залајала пашчад, загрмеше звона: «Наследник је дош'о старог Чемберлена, Винстон Черчил стари циник као стена!»

Попео се горе на престоље рата И на све је глед'о са десетог спрата. Смејао се свему, страшно смешно беше, Па од силног смеха сузе му навреше.

Народна песма

Боже мили чуда великога
Када лажи цезу измакоше
И истина када дану душом
Многи добра места изгубише
Други опет добише ашове
Да по земљи разно зеље саде
Селџак поста поголема зверка
Све се њему клања и темена
Осили се гуњац и опанак
Ал' се сеља много научио
Невероват' — то се научио
У њем' срџба проврела је љута
Сада дошло њему пет минута
Па у кајмак брашно замесује
А у млеко воду досипљује
Јаја цени ко да су од злата
А кокошке ко да су фазани
Пун му ђемар пара и артије
Па се коцка, жалосна му мајка
Игра «мунте» и крупне «фарблића»
Па је сада променено пића
Неће шљивку а неће ни љуту
Од пива је стално у беуту
А онима које мука стегла
Он се смеје. Тако геџа пегла!

НЕДЕЉЕ ПО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 19 ЈУЛА

Недавно сам био приморан да се иселим из старог стана. Како је била недеља, решим се да мало прошетам по чаршији и да, онако успут измеркам неку намештену собу. Недалеко од центра угледам прву педуљу која ме је обавестила да се на петом спрату издаје намештена соба за отменијег господина. Попнем се горе и нека старија дама одведе ме у собу за издавање. Соба ошкундо намештена, мрачна, окренута у дворште. Запитам пошто је:
— 1800 динара — каже дама.
— Побогу, госпоћо! узвикнем ја. Тако много. Па пошто ви плаћате цео стан?
— 1600 динара — каже дама.
— А од мене тражите 1800! чудим се ја.
— Е, па, господине, каже она — кад газда куће, онако богат човек, може да заради 1600 динара, зашто не бих ја, овако сиромашна, зарадила 200 динара.

ПОНЕДЕЉАК, 20 ЈУЛА

Сретнем данас једног пријатеља: жури се некуда, страшно љут и бесан.
— Шта је! — питам га. — Шта си тако нерасположен?
— Па како да не будем — каже он — кад је, ето, опет дозвољено купање?
— Ето ти сада! Па колико се сећам, био си, ту скоро, љут што је забрањено купање.
Тако је, али ме жена натерала да јој купим нов купаћи коштим, па кад га забранили ја ти га, сав срећан, заложих. А сада опет дозволише.

УТОРАК, 21 ЈУЛА

Имам једног познаника, вилру од човека. Променио је хиљаду занимања и свуда направио леп новац. Има некако нос да на-

љуши добар посао и у право време. Сретнем га данас и видим да му иде боље него икад.
— Како је? — питам га. — Каквим се послом сада бавиш?
— Отворио сам — вели он — школу за учење афричких језика. За све прначке дијалекте од племена Њам-Њам до племена Зулу.
— Како? — питам га ја у чуду. — Па зар ти знаш афричке језике?
— Јок, брате, него, ка велим, оне будале које верују радио Лондону повероваће да и ја, рођени Чубурац, знам све афричке језике.

СРЕДА, 22 ЈУЛА

Пораним данас на пијаци, по говеће шницле из коњске касапнице и видим једног колегу из канцеларије, шета се од пиљара до пиљара и трља задовољно руке.
— Како је? — питам га.
— Дивота, ето, посматрам по пијаци како добро стоје акције мог капитала
— Какве, море, акције? — питам га ја у чуду.
— Па, ето, кад видим колико коштају парадајз, боранија и млади кромпири просто ми је мило што имам онолико грдан капитал пласиран у онај мој плац засађен парадајзом и боранијом...

ЧЕТВРТАК, 23 ЈУЛА

Неки мој рођак, бивши дрварски трговац, отворио, као и многи други, радњу за продају антике, па одем данас да га посетим. Он се баш разговара са једним купцем.
— Ова фотеља — каже мој рођак — је у стилу Луја XIV и кошта багателу 3.000 динара за вас.

— Много је — каже купац, и стручњачки мери фотељу.
— Него дајте ви мени нешто јевтиније, Луја XIII или Луја XII. И онако немам више од 2.500 динара.

ПЕТАК, 24 ЈУЛА

Имамо мало бетонирано дворште иза куће и чим ударило прво јако летње сунце, наша сусетка, враголаста и љупка удовица, госпођа Лили, села у шезлонг, задигла кокетно сукњицу више колена и лешкари по цео дан. Буне се комшинице које имају мужеве, а она равнодушно каже:
— Немам чарапе, па хоћу да ми ноге попрне и замене чарапе. Ту скоро је почела да сунча лице, врат и мало дубљи деколте, и опет на протест жена са мужевима, одговара:
— Поскупила шминка, па хоћу да ми преплануло замени шминку.
А јутрос чујем како сусетка која станује до мене виче своме мужу:
— Сотире, од данас не смеш ни за живу главу да прилазиш прозорима који гледају у дворште, јеси ли чуо. И комбинезони су поскупили.

СУБОТА, 25 ЈУЛА

Субота је, добија се цело пакло цигарета. Предамном стоје две шипарице и једна каже другој:
— После овога места морам да станем још на једно. И то све због маме.
— То је лепо од тебе, кћери — каже један старији господин токрај ње — што се трудиш за своју маму. Тако треба да раде добра деца.
— А не — каже шипарица — моја мама увек попуши више него своје следовање па нећу да онда узима и моје цигарете.

Опасна радозналост

Цепарош: — Еј, господине, а где је ваше одело!
Купач: — Зашто питате!
Цепарош: — Хтео сам да погледам на сат!

Не чудите се

— Престаните већ једном, да и ја дођем до речи! Нисам ваљда ни ја присиљен да вечно слушам туђе глупости.

— Шта! Зар данас ништа ниси уловио!
— Па, безмесан је дан.

Сатарице
БОДЉЕ
ОСВЕТЛАО ИМЕ

С. к. «Обилић» је у тренутку, када су његови осниоци решили да му промене име, да не би брукао свога оригиналног имена, показао шта уме и зна пошто је победио «Јединство» са 3:1. Ако већ дође до промене имена најбоље да се назове «Болани Дојчин», пошто, тек када се добро утегне, може нешто да учини.

И друју ноју

На кондиционом тренингу, у трци на Дону, бољшевички тркач Тимошенко, који је пре два месеца код Харкова ушинуо десну ногу која му је код Вороњежа сломљена, изломио је и леву ногу и сада је комплетно сакат.

Из јосшољубља

Амерички спортисти позвали су јапанске веслаче на утакмицу на Паџифику. Да би доказали своју љубазност, која је традиционална, Јапанци су пошли да траже Американце и једва их нађу на Алеутима.
Американци опет, да би доказали своје гостољубље, изгубе од реда све утакмице. Тако су сад квит. Љубазност за љубазност.

Мала му брзина

Чувени амерички генерал Мак Артур одбио је положај војног заповедника. Као разлог навео је, да његову тактику Јапанци сада добро познају и према томе брзина од 600 км, којом лети његов авион, није довољна да би био сигуран у успешно повлачење.

УОБРАЖЕНА КОБИЛА

— Ђи, раго, шта си уобразила да возиш млеко!

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Народне песме у слици

»Шкрипи ђерам, ко је на бунару...»

ИЗ ДЕМОКРАТСКЕ ПРОШЛОСТИ

У једно државно надлештво бојажљиво улази један мршави младић и прилазећи столу референта пита тихим гласом:

— Молим вас, да ли је решена моја молба?

Референт љутито одбаца у страну неки илустровани лист и мрзовољно викну:

— Што си дошао у ово доба? Сметаш ми у послу. Дођи кроз недељу дана.

— Како кроз недељу дана? упита уплашено младић. А мој ујак казао ми је да ћете ми данас рећи резултат... Он је јуче био код вас...

— Ко је твој ујак?

— Па мој ујак, члан Главне Контроле...

— Члан Главне Контроле! За што не седнете младићу? Стојане, две слабе! Ево цигарета... А зашто је ваш г. ујак долазио код вас?

— Па саопштио нам је да више није члан Главне контроле...

— Није више члан Главне Контроле! Па што си се ту развукао ваздан. Рекао сам кроз недељу дана. Иди! Стојане, једну слаћу!

Младић потиштено иде ка излазу и мрмља кроз нос:

— Добро, ја идем, али ћу се жалити ујаку.

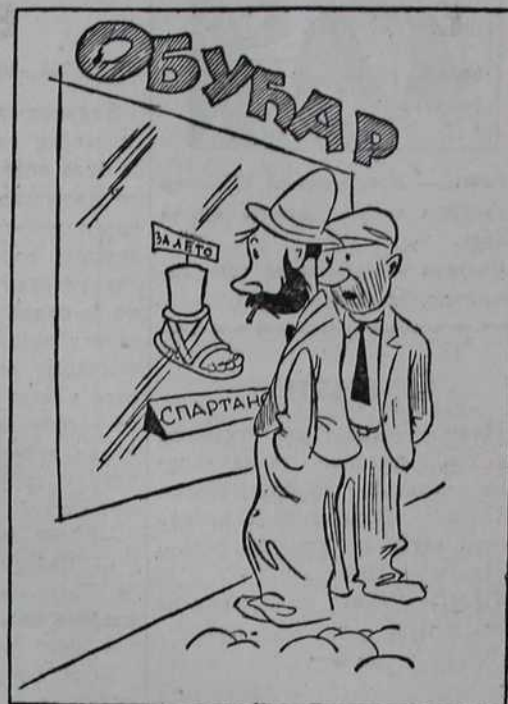
— Које ујаку?

— Па свом ујаку, сенатору... Он је пре био члан Главне Контроле, а сад је сенатор.

— Сенатор! Па што не седнете, младићу. Изволите столицу, ево цигарета... Стојане, будало једна, а где је још једна слаћа?

Лекар: — Држите ли се мога рецепта: мало јести, мало пити?

Болесник: — О, да, особито откад сам добио ваш рачун.

— Нема шта! Ове ципеле су практичне, али мора човек да пере ноге сваки дан.

Сваке недеље ПРИЧА

БРАКОЛОМНА ЕСПАДРИЛА

До скандала је ипак дошло. А ево како: Госпођа Лела, онога дана када је постала платинасто плава, славила је свој тридесети рођендан, а њен Ђока је већ био по природи постао платинаст и нагурао око шездесет година, не рачунајући још и оне дупле, ратне које је провео у Швајцарској. Дакле, брак је био у сразмери 50:100, а такви бракови увек дају повода за бојазан од скандала. Таква је био и овај брак, и то због ципеле. Када је г. Ђока, из здравствених разлога, почео да носи гумене потпетице дошло је до првих облачака на њиховом брачном небу. Човек са гуменим потпетицама се не чује кад иде, или се врло слабо чује и г. Ђока је због те нечујности два пута затекао госпођу Лелу у деликатној ситуацији: један пут са самцем а други пут са мајстором који је дошао да оправља радио-апарат. Госпођа Лела је изгубила и самца и радиоапарат али је успела да наговори мужа да не носи гумене потпетице.

Када се појавише ципеле са дрвеним ђоном, госпођу Лелу обузе одушевљење због те врсте народне моде. Чула је она свога Ђоку још са другог ношка када се враћа кући. Свуда је тврдила да је дрвени ђон најлепши проналазак двадесетог века. Остале су чувене њене речи, изговорене на једном женском скупу:

„Срећно доба за нас називам не златним веком, већ дрвеним веком!..“ Те речи су ушле у

Код зубног лекара

— А сада прочитајте хумор »Бодљикавог прасета« на седмој страни! Уста морају бити отворена!

пословицу младих жена које имају старе мужеве.

Уживала је тако блажено госпођа Лела у свом дрвеном веку, мењала самце, суседе, познанике са брица и партнере са покера, а када би се њен Ђока, пошто би одлукао, као црнички добош, преко двадесет степеника ушао у стан, затекао би своју Лелу како му ревносно крпи кошуљу или брижљиво штопује чарапе.

Тако је ишло све до скора. Пронашла госпођа Лела новог пријатеља, младог и симпатичног, па се он лепо одоматио код ње. Седи скоро цео дан, код г. Ђокинице, пије, једе, игра реми са својом дражесном пријатељицом а увече, чим се чује тандрање дрвених ђонова, он изиђе на врата за млађе, као што верник одлази на звук клепала. И тако ишло непрестано. Није било никаквих опасности од опасних сустрета. Дрвени ђонови чували су верност женину, односно могућност да се та верност не извргне у неверност.

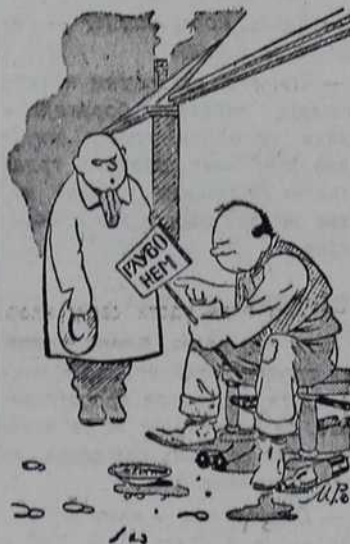
Једнога дана, односно једне вечери, док су љубавници у загрљају пред растањак, а познато је да су ти загрљаји најопаснији, очекивали да чују клопарање ципеле, десило се оно што је морало да се деси. Таман се госпођа Лела мазила и умињавала као маче око пријатеља и погледала случајно на улазна врата — кад јој се крв следи у жилама. На вратима је стајао њен муж Ђока и забленуто посматрао тугаљиву сцену пред њим.

На крик госпође Леле, њен љубавник се окрете и скочи. Шта се десило после, госпођа Лела се сећа само као кроз маглу. Било је и лома, и гурњава, и гушања, и псовке, и јурчање по соби и деветана да је све пуњало и завршило се тиме што се г. Ђока, тако око поноћи, сажалио на госпођу Лелу и преио јој леђа прим лужком. И, онако узгред, рекао: „Знаш, данас сам купио еспадриле, оне ципеле од канапа. Много су лакше и не чују се кад идеш“.

Прошло је поприлично времена од тога, али, и дан данас, кад неко у друштву спомене еспадриле, г-ђа Лела напуни уста и каже презриво:

„Ја не знам ко је измислио ту глупост. Ципеле од канапа — да се човек искида од смеја. Смучи ми се кад их видим. И још какво глупо, одвратно, прастачко име: еспадриле.“

Познаје га...

— Гле, сад си глупоном!
— Па морам, док сам био слеп добијао сам стално лажан новац!

РАВАЈЛО на Налемегдану

Одок јуче да се мало Прошпанцирам и да веднем шта раде ови беспослени капуташаи што краду богу дане, идем ја тако кроз сокаке и гледам ону галаму и мување по сокаци, Па се мислим куд бре навалијо волки

свѐт и која му нужда да се мува и гура, да велиш нешто раде Није а јопет су сви ко нешто љути. Једнако се нешто пцују и живцирају ка да боже ме прости оће један другом да стану на жуљ, кад одједном сретнем госпоја Милку из палилуле што Сам Јој некад носијо млеко, испоздрављамо се и богзнакако и она ми вели ајде бре Равајло на калеменда да видиш лепоту, и

Свана ствар на своје место

Један познати богаташ али о-собенак волео је да похађа уметничке изложбе, да врши избор изложених дела сам, по своме укусу, и да их откупљује. То-

Комунална хроника СИГУРАН БАРОМЕТАР

Научно је утврђено, да чим се улице поливају, сигурно пада киша! Зато сви грађани Београда, када полазе од куће, и виде да су улице поливане, одмах узимају кишробране.

дупли под

Пошто је утврђено да је трамвај број 3, који вози на плажу и трке, толико оптерећан, у Управи трамваја и осветљења донета је одлука да се у тим колима направи дупли под.

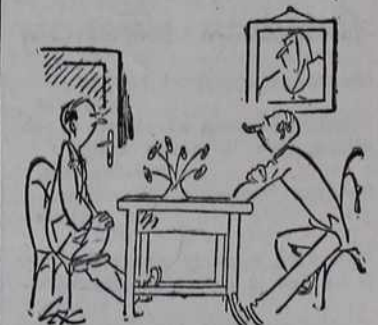
ком неколико година сакупио је он многобројне кубистичке, надреалистичке и друге модернистичке слике и фигуре разних мазала, да је од тога направио читаву галерију.

У жељи да се прослави у јавности као филантроп, он реши да целу ову збирку поклони некој културној установи, али сам није знао којој. Зато позва к себи једног чувеног критичара, повери му своју жељу и запита којој би установи одговарао овај поклон.

Поштодобро разгледа галерију критичар се окрете богатоме добротвору и саопшти:

— Дому слепих!

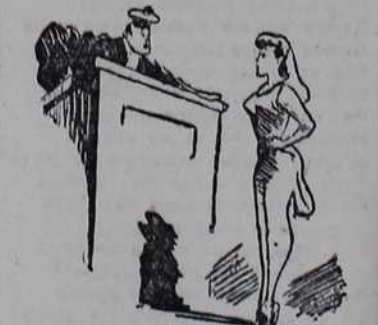
НЕМА ЊЕНО ПОВЕРЕЊЕ

— Зашто си тако нерасположен!

— Како да не будем. Добио сам ноћни »аусајс« али ми га жена прецртала и ставила »не важи«.

ЧУДАН СВЕДОК

Судија: — Закуните се, да ћете говорити истину, праву истину, и ништа сем истине. Где ћу вас видети сутра у девет сати!

ваш равајло.

ШИРЕНА СТРАНА

БОДЉИКАВА КОЗЕРИЈА

Поплава није никад симпатична а редовно је штетна. У њој уживају само деца која се бркају и играју у муљу. Београду је Усуд наменио да сваке године има по неку поплаву. Једном се излије Сава, другипут нека мода или афера, а ове године патимо од поплаве лажи. Сви се просто утркују у лагању и надлагивању и то све из најчистијих побуда. Црноберзијанци гуле кожу сиротињи из љубави према ближњем, зеленаци дају паре са двеста по сто опет из истих разлога, пекари кајшаре на мери, бакали скривају робу, а трговци продају испод руке све из љубави према ближњем. Исте такве побуде имају они који, тужакају своје ближње, који проносе лажне вести као и они који убијају и пљачкају. Све су то врли људи и родољуби док су они који су против таквога реда издајници и петоклонаши. Жене варају мужеве само из брачне љубави — селекцијом врше побољшање расе — а деца не слушају родитеље из истих разлога. Нерадници и ленштине не раде, али не од лености. Сачувај

Боже! Они не раде из племенитих побуда иако је опште познато да они нису никад радили. Данас се жене коцкају не из беса или недај боже из грамзивости већ из хуманих разлога. Пуштају паре у циркулацију. Тешко ономе ко би се усудио да их убеђује да породи немају везе са хуманошћу. Тога би одмах прогласили за издајника. Исти је случај и са онима који се опијају по крчмама и кафанама. То нису не дај боже, алкохоличари и битанге већ осетљиве душе које своју тугу блаже алкохолом, а што уз то певају улицом и дерњају се, то је само доказ, да смо ми витална раса.

Ова поплава обузела је све друштвене слојеве али то Београђанима много не смета јер су оуглали на многе поплаве па им је свеједно какве је врсте. Кад се излије Сава бркају се у води, када се излије лаж бркају се у њој и уживају. Што је најлепше у лажи се не бркају само деца већ и одрасли и то много више и много упорније. То је психоза поплаве и томе се не треба чудити. Они који нису заражени поплавом личе на беле врране; цео свет их оговара и презире. Многи се зато стиде што их није ухватила поплава па се добровољно загнурују у лаж само да се сачувају од прекора.

Прави одговор

— Ваше занимање!
— Дактилограф!

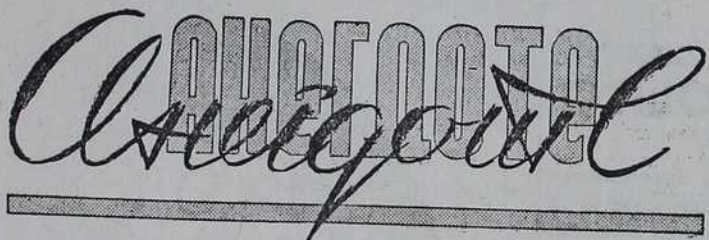
Не чудите се...

- Шта је ваш муж?
- Проналазач.
- А шта проналази?
- Будале, које му дају новца на зајам.
- Знаш, госпођа носи моју хаљину.
- Твоју хаљину?
- Да, ону што ми је обећале поклонити.
- Господине директоре, овде је неки младић, који тражи место, али је глув као топ.
- Колосално, доведите га! Биће добар за наш шалтер за рекламације!
- Молим вас једно огледало.
- За џеп?
- Не, за лице.
- Зар ћете удати своју кћер за Марића? Па то је ваш највећи непријатељ.
- Баш зато! Добиће моју жеху за ташту.
- Како ваш син?
- Па, тако, знате...
- Разумем. И мој понавља разред.

Народне песме у слици

»Ох, зашто, зашто смо се срели!«

Скраћен поступак

Под владом Фридриха Великог сви племићи су морали да траже од цара дозволу за женидбу. Једном барону умрла је и четврта жена, па је морао да се и по пети пут обрати молбом цару.

Фридрих је прочитао његову молбу, замишљено климнуо главом и одговорио:

»Због тако велике употребе жена, нека господин барон у будуће не моли за одобрење женидбе. Ово одобрење вреди за увек.«

Да му помогне

Давно је то било. Срео Нушића учитељ Пера Баћевац.

— Рђаво изгледаш, каже му Нушић.

— Море, муку мучим, не могу да спавам. Немам сна, веру!

ми, ако до идуће суботе не нађим двеста динара, просто ћу пропасти.

— Па што ми се ниси јавио раније?

— Шта... да ми даш новаца?

— Не, него лек за спавање.

Мигрена Луја XIV

Једног јутра кардинал Мазарен затражи аудијенцију код Луја XIV. Краљ му поручи да га не може примити, јер има мигрену. Кардинал оде, али се увече поново јави. Тада би благоданом примљен.

— Како је ваша мигрена, Величанство? упита Мазарен.

— Прошла је, рече краљ.

Кардинал се насмеја:

— Да, видео сам када је пролазила, имала је лепу плаву хаљину.

Над водиш туђу бригу

Идући из канцеларије кући на ручак стари Илија Гарашанин слушајући како му Милићевић разлаже нешто крупно из политике, па ће, близу своје куће, прекинути младога сабеседника:

— И ја тако мислим и зато што о томе мислим, она моја тараба пред кућом, ено, стоји накриво: посрнула је и тек што није пала, нема други ко да је оправим, а ја опет не могу, јер бринем — народну бригу. А можда би боље било да не радим тако...

Зар ја?

— Ви ми се чините искувише млади да бисте се могли оженили мојом ћерком...

— Искувише млад!.. Знате ли да ја већ патим од реуматизма!

Професорска тумачења

— Данте је био човек, који је стајао с једном ногом још у средњом веку, а с другом већ најављивао долазак новог века.

Професор зоологије одвео је ђаке у зоолошки кабинет да им покаже човечји костур. Али он примети да на костуру нема главе (лобање) и рече:

— Ах ти глупи служитељи, где су ми сада затурили главу?

— А сада ћемо, децо, да заvirимо у тајанствене дубине Тихог Океана, да видимо на лицу места, какав је живот на дну Океана...

На добру адресу

У једној великој кући даје се домаћи бал. Крај једног прозора стоји један млад човек, коме је досадно. Крај њега је и један старији господин.

— Како је досадно у овој кући!.. каже младић. Било би најбоље да идемо на спавање!..

— И ја бих то урадио, — одговара му господин, — али је цела гардероба бачена на моју постељу. Ја сам, знате, домаћин

Дед: — Е, дете моје, некада су девојке умеле да поцрвене од стида, а данас!..
Унука: — А шта су им, дедице, пре тога причали?

ПРИЧА о малом Перици

На часу српскога језика пита учитељ малог Перицу:

— Перице! — реци ми једну просту реченицу!

— Просту реченицу? Добро! Али обећајте ми да ме нећете тући.

За нашу велику децу

Скривалица

Где је енглеска војска!

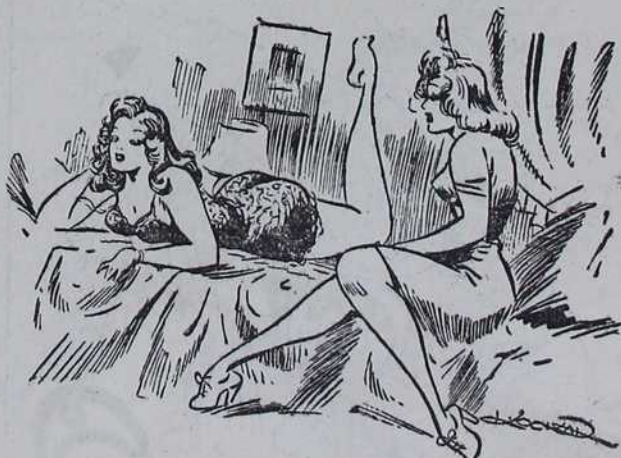
Питао једног дана мали Перица свога деду:

— Дедице, да ли се пије људска крв?

— Зашто? — упита зачуђено Перичин деда.

— Па бака каже, да си јој целог века пио крв!

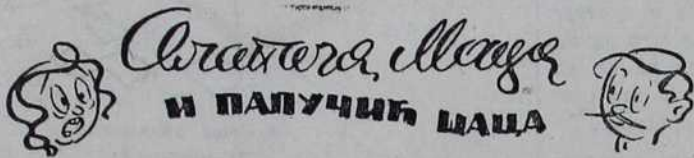
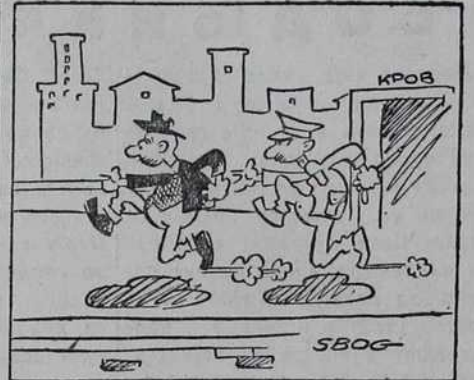
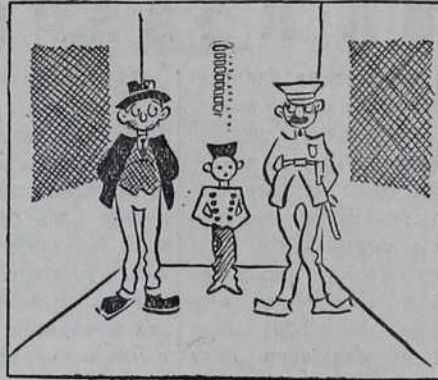
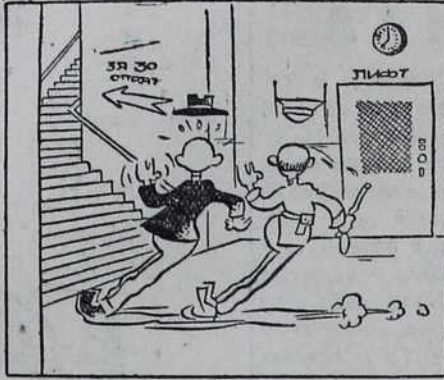
Женска злоба

— Бата ми још није никад проговорио ни једну реч о љубави!

— Можда те воли неизрециво!

ЛОПОВ АЦА И РЕВНОСНИ ЖЕЛА

Свадбена Маца и Палучић Шаца

ШАЦА

Браћо моја драга, ова пасја жега
За мене је гора него брачна стега
Признајем да Маце ужасно се бојим
Па на плажу не смем, иако се знојим.
Може сунце бити као прави пламен
Маца ми удари одмах ситан камен
Кад отвори уста тад покуља лава
Речник има страхан, алапача права

МАЦА

Ко кочијаш псује, а клевета мене
Мушкарцима за све, увек криве жене
Са свећом ђавола он хоће да тражи
Шта би та чиченда радио на плажи

ШАЦА

Само ти забрану с' мог кретања скини
Па за мене онда нимало не брини
Ићи ћу на плажу па нек ме зло снађе
Иако сам матор, волим нешто млађе
И мед буде горак ко га стално једе
Девојке од баба увек више вреде

МАЦА

Црко да Бог да, зар не видиш себе
Личиш на неко офуцано ћебе
Сличан си мумији којој кожу скину
А опет би, лоло, хтео пилетину
Ја знам шта би било, да ти кеса пуна
Ти би одмах узо жлезде од мајмуна

ШАЦА

Шта ће мени мајмун, код таквог горила!

МАЦА

А некад сам теби била као вила

ШАЦА

Језик твој рођени спржио ти крила
Ништа не остаде од твоје лепоте
Само језичина — ох какве страхоте
Ког докочиш њиме, њему куку леле
С њиме бијеш страшно, ко отровне стреле.

МАЦА

Ја знам ти би хтео узет другу жену
Навиком си Лоло увек на промену
Ал код Маце нема врдања и шале
Иди сада пери шерпе и бокале.
И исецај дрва, нећеш јести цабе

ШАЦА

Сачувај ме боже такве наџак бабе
Чим се мало врднем и одем у штету
Она ми за казну одреди дијету
Па не кува ништа, ни дувана нема
Она увек само неку пакост спрема
Јер таква је злоћа, пакосна и жустра

МАЦА

А ти си ми Шацо опет нека мустра
Ни прстом не мрдаш, већ се излежаваш
По цео дан луњаш а ноћу ми чмаваш.

Рекордер

Лепи Штефи, београдски моден тукао је рекорд. Еспадриле, ципеле од канапа, носио је, без прекида, 34 дана, 5 сати и 8 минута, тек после тога рока ципеле су »прогледале«.

— Да, све би лепо било, кад би сад, у сред лета, могли да пронађемо зиму.

Професор: — Када вас позову пацијенти шта ћете најпре питати?

Студент: — Где станује.

Личне и породичне вести

Веридба

Суводрвије Црноберзић дрварски трговац и госпођица Бајбокана, верени и испитани.

Читиња

Наша мила и никад непрежалења ујна, односно баба Скитња, преминула је после дужег боловања. Ожалошћени чланови породице Монденовић.

Развод брака

Извештавамо пријатеље и познанике да је наш брак разведен. Обоје имамо одрешене руке...

Бивши супружници
ИНДИЈА и ВИНСТОН

— Зашто си узео тако високу жену?
— Морао сам. Она ми је спасла живот.
— Како то?
— Па рекла ми је да ће ме убити ако је не узмем за жену.

Како маме тершица замишља...

... дрвеној адвокаташа

НАНО МАТОРИ ПЕРА ЗАМИШЉА...

...да је почела енглеска офанзива — преко радио

Инжињеру П. П. Дугогодишње зурење у књиге одвело вас је на прави пут — у наручје лепе Леле распуштенице, тако познате у Београду... Лепо народ вели да се живот не учи из књига.

Бившем мондену. — Са песмом корачате кроз живот. Радите. Нокти вам нису више лакирани... Коса вам је кратко потшишана... Руке су очврсле, а жеља за Цицом и Лу-лу угашена... Лепо, лепо, само да не буде оно: Вук длаку мења...

Миленку Миленковићу, земљораднику. — Пронашао сам вам, драги мој Миленко, ону трпезарију у стилу XVI... Стаје свега 160.000 дин. А то је за вас ситница...

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д.

Телефон редакције: 25-681.

Штампа: Штампарија »ЛУЧ«.

Женске вести

Жене на телефону

— Драга, сада морамо за тренутак прекинути разговор, послао ми је муж телеграм из канцеларије у коме ме моли да спустим слушалицу, јер има нешто да ми саопшти преко телефона.

ОДГОВОРИ НАШИМ ЧИТАТЕЉКАМА

Једној искоришћеној. — Волели сте га лудо. Једног дана сте отишли с њим у кафану. Тамо сте пили и после Вас он одвео у стан и искористио Вас — узевши Вам оно што Вам је било све и сва у животу — кајзер чарапе... И Ви се сад питате како да то признате мами!

...Пре свега, треба да знате, да имате посла са једном лопужом, а потом какве користи имате да говорите мами... Ако Вас она случајно припита шта је са чарапама, реците да сте их изгубили у Кошутњаку... Јер такве ствари се врло лако губе... На пример, врло је чест случај да се у Кошутњаку и Топчидеру нађу изгубљени чак и бузен-халтери...

Несрећној Вери бр. 30. — Почетак Вашег живота је сличан животу јунакиње једног мог романа... Ваш први љубавник оставио Вам у наследство дете: потом дошао други, који Вас воли, али нема од чега да Вас издржава. И Ви, да бисте издржа-

вали њега, дете и себе, постали сте љубавница трећег... Јединствено. Тај трећи не зна на шта да потроши паре... Такви се траже.

Танмичење

— Пјер ми је синоћ рекао да није никада у животу видео тако савршене и лепе ноге као што су моје!

— Само ноге ти је похвалио? То није ништа! Код мене је преко синоћ рекао да је и све остало савршено и лепо!

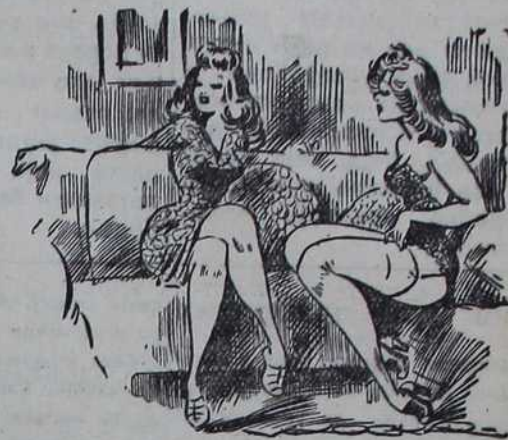
Обазривост

На крштењу један од гостију примећује младој мами:

— Ала је златан овај ваш синчић. Исти отац!

— Пазите! шапуће му мама, — да не чује мој муж!

Скромна жеља

— Што се ти, Јелка, већ не удајеш!
— Е, знаш, тетка, ја имам једну велику жељу. Желим да мој брак буде из идеалне љубави. Моје венчање треба да буде сентиментално, са племенитим младим човеком, који ме обожава, а који има пуно, пуно пара.

ПЛЕТКА РОЈКА ОДГОВАРА

Љиљи. — И поред ваше ревносне употребе свих могућих кремова за дан и ноћ, руке су вам увек испуцане. Употребите крем «перлаћи сапун» јер у њему се налази витамин «р» и руке вам неће бити више испуцане.

Маџи. — Жалите ми се да вам је лице постало старо и наборано. Употребити «парадајз-крем» који ће вам лице потпуно освежити. Овај крем је врло практичан, посиљен може да се употреби и као салата.

ПРИЧА МАЛЕ МИЛИЦЕ

На крову школске зграде стоји рода. Учитељ искоришћава прилику. Он прича деци о животу рода.

„А кад настане јесен“, наставља он, „роде напуштају нашу земљу и одлазе на југ, у Африку. Зашто то чине?“

Мала Милица вели:

„Зато што морају и црнцима да донесу децу!“

Фикс-идеја

— Господине докторе, патим од фикс идеје да се људи не престано за мном окрећу.

— Најбољи је лек, онда, да обучете дугачку хаљину.

МОДНЕ ВЕСТИ

САВРЕМЕНИ МИРАЗ

Данас ћу, читатељке моје драге, да вам говорим о савременом миразу. Велика је разлика између некадашњег и савременог мираза. Некада је мираз био у виду спаваће собе, трпезарије, евентуално и салона или библиотеке, затим куће или палате, и нарочито што је наглавије, у виду новца. Управо новац је био главни део мираза, а све остало споредно. Идеал мушкарца била је жена са што већим миразом, односно са што више новца. И наравно тада се певало:

Каква љубав, какве трице?

Паре, паре госпођице!

Е, сада је све то друкчије. И сада је идеал мушкарца жена са миразом, али миразом у облику намирница и огрева. Неколико џакова брашна, неколико канти масти, шећера, пиринча, пасуља, свиња, гуске, ћурке, кокошке и т. д. ето то је савремени мираз. Зато сада и онај ранији стих гласи:

Каква љубав, какве трице!

Намирнице, госпођице!

Шта ћете времена се мењају, па тако и мираз.

Зато, моје драге читатељке — удаваче, не очајавajte, све паре што имате уложите у животне намирнице, па да видите, како ће мушкарци да облећу око вас, као медведи око меда.

Најмодернији мирис

За сада је од мириса најмодернији мирис шипр-ћевапчићи и келкфлер-ражњићи. Може се добити по паланкама.

Мали огласи

Тражи се млада zgodна девојка способна за све. Писмене понуде са сликом прима — Бокица.

Пароле помоћу којих ћу преварити Египћане да се боре за наш рачун, купујем и плаћам најбоље — Черчил.

Нудим београдској општини 13,013 предлога за уређење Терзија. — Амбициозни архитекта.

Раварлови доживљаји

Равајло и џукац

...ИЛИ, КАД РАВАЈЛО ИЗВОДИ ЏУКЦА У ШЕТЊУ

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Промена команде

Лондон, јула. — После сваке изгубљене битке Енглези мењају команданте али не ради казне, већ ради унапређења. И командант ваздухопловства у источном Средоземљу, Лојд, није смењен по казни већ да би добио »важнији положај«.

Зато се енглески ђенерали и адмиралци утркују ко ће што више претрпети пораза пошто се то код њих јако цени. То је, ваљда, разлог што нема ни једног енглеског команданта који би се могао похвалити бар једном победом.

Још мало одабраних

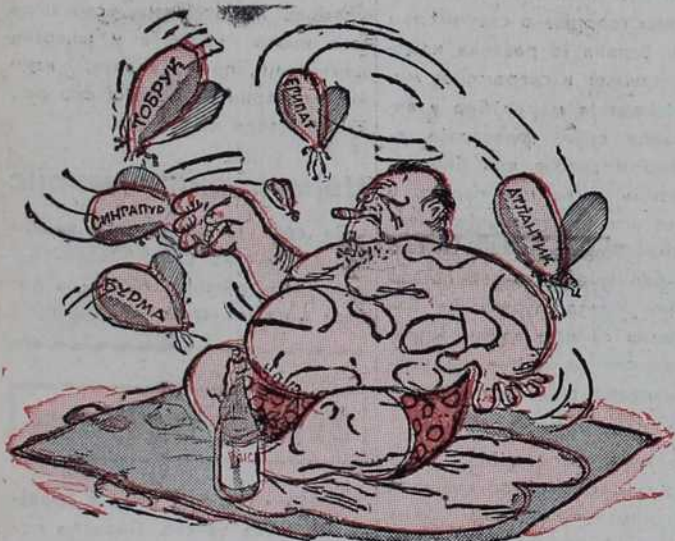
Енглеска тактика чувања одабраног људства за одлучујуће ударце, изгледа да улази у завршну фазу.

Европски народи који су ратовали за Енглезе сви су излучени из игре и неће имати част да са Енглеском деле плодове њене »победке«. Аустралијанци, Индуси и Новозеланђани су постали већ разроки колико гледају сваки на

своју страну. А, како је познато, разроки људи нису за војску.

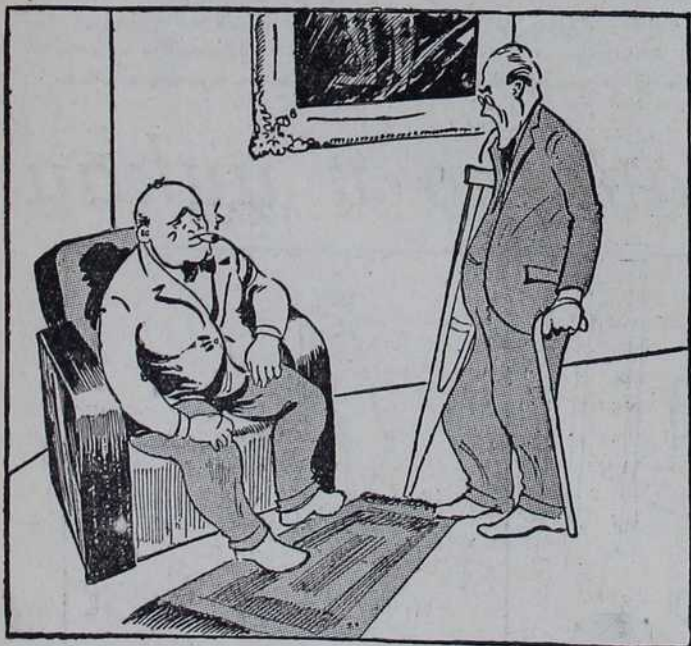
Сада је дошао ред на одабране нације. Само постоји бојазан да ће настати сукоб око тога ко ће први узети пушку у руке: Енглези или Јевреји. Нарочито се Јевреји, који су већ познати по својим добровољачким легијама, отимају о пушке и себи присвајају право одбране царства. А кога не бране тај мора да се испружи.

Дођоше му главе...

ЧЕРЧИЛ: — Е, ови проклети инсекти, дођоше ми главе...

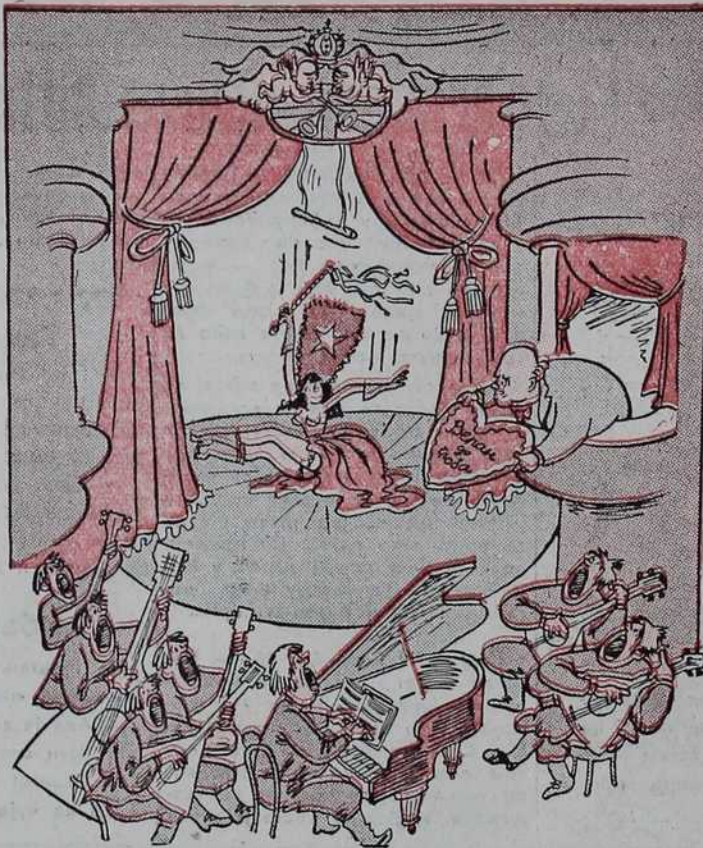
ОТКРИВЕНА ТАЈНА САСТАНКА У ВАШИНГТОНУ

— Шта мислиш, Винстоне, хоће ли Египат да се бори за нас!

— Свакако, ако неће ми ћемо га ПРИМОРАТИ да се ДОБРОВОЉНО бори за нас.

ЊЕГОВА ВРЕЛА КРВ...

ЧЕРЧИЛ: — Лидочка моја, зар сада баш да сломиш врат, кад си ми најпотребнија! Па ја сам изгубљен без тебе!

Претурили бригу

Кујбишев, јула. — Агенција Тасс издала је следеће саопштење:

»Сада смо пребринули последњу бригу. Све што је у Европи вредело оставили смо Немцима а ми идемо у тундре, шуме и степу где нема индустрије ни саобраћаја па нам неће сметати цивилизација. Тамо смо у своје елементу. И влада ће ускоро да напусти Кујбишев и да крене за Туркестан или Сибир. Сад смо на коњу јер идемо у Сибир где нам је место, пошто смо се у Европи осећали усамљени и сувишни«.

Црначке чете у Енглеској

Лондон, јуна. — Ових дана су стигле три прикупљене чете црначких трупа, које су привремено смештене у један чикотски гарнизон.

Мањ ако ове црначке чете не поправе ситуацију, иначе су, кажу, спремне за модерно ратовање. Ил' ће, сасвим да зацрне ситуацију.

Епшпал

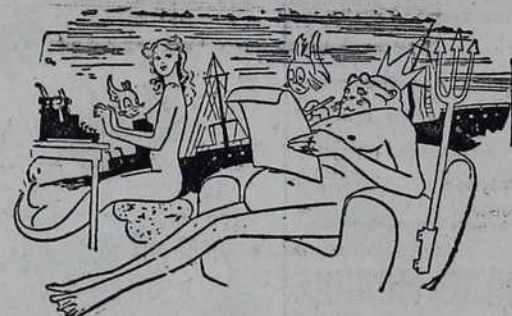
Застава на копља пола
Совјетији пала трола
Свуд пропада ова шизма
Англосакси пуни страха
Ова пропаст, нагла, плаха
Дошо крај је бољшевиства.

Сад се шапће, сад се сроче
Где су оне зимске приче
Обећања много звучна
Сада главе те климају
Тешку бригу сви признају
Ситуација је мучна!
А народно вели знање
Обећање - лудом радовање!

Читајте

„Бодљикаво прасе“

Нод бога Нептуна

Пишите госпођице: — ГОСПОДИНУ ЧЕРЧИЛУ И РУЗВЕЛТУ, ВАШИНГТОН. — Потарђујемо да смо примили у реду ваш конвој од 38 бродова са укупно 240.000 бруто тона. За даље пошиљке, од ваше цењене куће, спремили смо нове просторије.

У РУКАВИЦАМА

СТАЉИН: — Пречасни, препоручио ме је Кентербериски епископ, опростио ми све грехове и рекао да сам ја борац за хришћанство.

Прича из Индије

У времену кад је сер Стафорд Крипс био у Индији, посетио је ову велику земљу још један светски путник који се не зове ни Крипс, ни Идн, ни Вавел, ни ти је његово име важно. Тај се човек није интересовао ни за слободу Индије, ни за њено богатство, само је обилазио са својим водичем чувене факире и браманске мученике. Али имао је чудну навику да код сваког од поменутих Индуса, који леже на ексерима или допуштају да кола преко њих пређу, запита водича:

— Да ли има овде човек који трпи веће муке?

Тада би га водич повео до другог човека који је заиста трпио веће муке.

Тако су они, светски путник и његов водич, стигли најзад до једног факира који је заиста подносио врхунац онога што човек може замислити. Водич се већ и сам знојио, али је наш светски путник опет поновио своје питање:

— Да ли постоји овде човек који подноси веће муке.

Водич је тада немо показао прстом на једну палату. Када то светски путник није разумео, водич је објаснио:

— Тамо се моментално налази сер Стафорд Крипс.